

языкътъ си. И както е трудно да се опрѣдѣли на кое племе да се отдаде първенство на древностъ и което да е било родоначалникъ на всичкытъ други, тъй сѣщо е трудно и да се опрѣдѣли: кой е былъ първоначалныйтъ языкъ или кой е най-близкийтъ до него. Първытъ историци още отъ рано ги прѣдставляватъ расподѣлены на племена и да говорятъ разны нарѣчія. А за това, кой е былъ начальныйтъ языкъ, може да се догажда само приблизително чрѣзъ сравненіето на рзанытъ нарѣчія. Очевидно е само това че поне една вѣтвь отъ славенскытъ языцы трѣба да е была доста добръ обработена. Прѣводътъ на Св. Писаніе направенъ въ 9-й вѣкъ отъ Св. Кирилла и Методія прѣдставлява необыкновенно осъвършенствуваніе както по формѣтъ си тъй и по богатството на израженіята си.

Доста дълго приготвеніе и дълго врѣме е трѣбало щото единъ языкъ безъ никаквѣ литературѣ да може да достигне до една таквѣзи степенъ на развитіе, каквото ся види въ чудесныйтъ прѣводъ на